

עפ"ג 57603/10/19 - מלקו טדסה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 57603-10-19
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

מלקו טדסה
ע"י ב"כ עו"ד עאטף הפארחת

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 18.9.19

בת"פ 40681-10-17.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפה הגורמת חבלה ממשית ונדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בתיק אחר והופעלו בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה, 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, ו - 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים: ביום 24.3.16 בשעה 04:00 לערך, בילה המערער את חג הפורים יחד עם חבריו בבר בירושלים בשתיית משקאות משכרים. המתלון שהה עם חברו והשניים שתו אלכוהול. בשלב כלשהו, יצא המתלון ופנה למספר צעירות קטינות ששהו במקום ודיבר עמן, בהמשך, סירב לבקשתן לחדול מכך. משסרב, הודיעו לו כי יקראו למערער. המערער פנה למתלון בבקשה שיתרחק מהצעירות, ובעקבות כך התפתח דין ודברים, במהלכו איים המתלון על המערער שיפגע בו. המערער ביקש ממנו להתלוות אליו והשניים התרחקו מהמקום והתפתח ביניהם ויכוח. בשלב כלשהו עזב המתלון את המקום, אך המערער הבחין בו לאחר מכן, ניגש אל המתלון והכה אותו במכת אגרוף בפניו, הפילו לקרקע, בעט בראשו והטיח בו פעמיים כיסא באזור הכתף והצוואר בגבו, עד שאחרים הפרידו ביניהם. למתלון נגרמה המטומה גדולה סמוך לעינו הימנית ובלחיו השמאלית.

3. בהסדר הדיוני, אליו הגיעו הצדדים, ולפיו תוקן כתב האישום, הסכימו הצדדים על עובדות נוספות, כדלקמן: לאחר האירוע, לקח חברו של המתלון את המתלון לביתו במרכז העיר, השכיבו במיטה ונכנס להתקלח. בזמן זה, יצא המתלון מהבית תוך שלקח עמו אקדח שהחזיק ברישיון במסגרת עבודתו כמאבטח, ופנה לחפש את הנאשם. משמצא אותו ברחוב יפו, רץ לעברו וירה ברגלו שניים או שלושה כדורים. המערער החל לברוח בצליעה והמתלון שב וירה בו פעמיים נוספות כשהוא על הקרקע. בשלב זה תפסו עוברי אורח את המתלון ופרקו אותו מנשקו. למערער נגרם פצע ירי בירך, שגרם לשיתוק מלא של עצב והצריך אשפוז בן מספר ימים בבית חולים.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בפועל ולהטיל תחתיו עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד צו מבחן, בהתאם להמלצת שירות המבחן בתסקירו האחרון. נטען כי יש לתת את המשקל הראוי למחיר הכבד ששילם המערער מיד לאחר האירוע דנן, שנפצע ברגלו מירי מטווח קצר של המתלון. המערער ספג פציעה קשה, ושירות המבחן התרשם כי הדבר גרם למערער לרצות לקיים אורח חיים תקין, יצרני וחיובי לסביבתו. המערער עבר הליך טיפולי מוצלח במסגרת שירות המבחן ונטען כי יש לתת לו הזדמנות להמשיך בדרך זו תחת צו מבחן פיקוחי. עוד נטען כי יש להתחשב בכך שהמערער גדל בנסיבות חיים קשות שפורטו בתסקיר שירות המבחן. נטען כי יש לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, וזאת הן מטעמי שיקום, שכן הנזק הכרוך בשליחתו של המערער למאסר אינו מידתי ויפגום בשיקומו, והן מטעמי צדק, נוכח המחיר הכבד ששילם המערער מידיו של המתלון. עוד נטען כי יש להתחשב לקולה במערער בכך שהוא הודה בחקירתו במשטרה, וכן נוכח התנהלות המתלון עובר לביצוע העבירה, אשר הטריד את הצעירות קרובות משפחתו של המערער. הוסף כי בית משפט קמא לא ראה בתהליך הממושך אותו עבר המערער כהליך טיפולי כבעל פוטנציאל לכך, והמערער ביקש לחזק את ההליך הטיפולי. המערער עובד כיום בחברה להשכרת ציוד לאירועים, עלה ארצה בגיל 7 על כל הקשיים הכרוכים בכך ומנהל מלחמת הישרדות יומיומית. מאסר בפועל עלול להוריד לטימיון כל ההליך הטיפולי, ויש להעדיף צו פיקוח כפי שהציע שירות המבחן על מנת להמשיך ההליך הטיפולי. בכל מקרה - השיקום מהווה נימוק לסטייה מהמתחם.

ב"כ המשיבה הפנתה לכך שמדובר ברצף של פעולות אלימות. המתחם שנקבע הנו מתחם הולם למעשיו של המערער, נכון שהפגיעות מהירי אותן נפגע המערער הן קשות, אך יש בהן להשפיע על המיקום בתוך המתחם. התסקיר אינו חיובי באופן מובהק ויש בו להעיד רק על ניצוץ לשינוי. על כן אין מנוס מעונש מאסר בפועל ממש ואין מקום להתערב בגזר הדין שכן לא נפלה בו טעות.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1995, כבן 23 שנים, רווק, מתגורר בשכירות בירושלים, עובד בחנות. הוא נולד באתיופיה ועלה עם משפחתו לישראל כשהיה בגיל 7. בעברו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות ונהיגה ללא רישיון. לא נפתחו לו תיקים פליליים מאז שנת 2015. ביחס לעבירה דנן, הודה במיוחס לו, אך התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלון בשל הפציעה שגרם לו, ומתקשה לבחון את התנהלותו בעבירה. הביע רצון להשתלב בטיפול, אך בתחילה התקשה בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, הדיון נדחה בעניינו תוך שניתנו לו הזדמנויות חוזרות להשתלב בטיפול. לבסוף, החל לשתף פעולה אך הוערך כי הנכונות שמביע המערער לטיפול הנה פרי מוטיבציה חיצונית בלבד. לאחר דחיה נוספת, דווח כי המערער התחבר להליך טיפולי פרטני שהגיע לסיומו לאחר עזיבת

המטפלת. הומלץ להטיל מאסר קצר בעבודות שירות וצו מבחן פיקוחי.

דין

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והעובדה שלא נפתחו לו תיקים נוספים מעת האירוע דנן. מהתסקירים גם עולה פוטנציאל שיקומו, כמו כן, במכלול השיקולים לקולה יש להתחשב בנזק שספג המערער מהמתלונן בתגובה מאוחרת לתקיפה שתקף אותו, ומכאן גם ניתן להבין את קשייו בהבעת אמפתיה כלפי המתלונן. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע, ועברו בהקשר זה.

שיקול הנתונים ובפרט פציעתו של המערער עצמו, מוליך לכך שניתן להקל עם המערער באופן שעונש המאסר יעמוד על 5 חודשים וירוצה בעבודות שירות, במידה שימצא מתאים לכך.

הממונה ימציא חוות דעתו עד ליום 25/3/20.

נקבע להמשך ליום 31/3/20 שעה 08:30.

ניתן היום, כ"ד שבט תש"פ, 19 פברואר 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד